

על התורה ועל העבודה

גליון ת"כ

ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם וכו'. עיין ברש"י שהוא בשורה טובה מפני האוצרות שהטמינו האמוריים. הכלל, העיקר השמחה כשאדם מעלה נצוצות לעבודת הבורא יתברך וכשאדם מעלה נצוצות אז הפנימיות שבתוך הנצוצות ההוא הוא מעלה אותו והחיצונית הוא זורק ומחמת שהוא זורק החיצונית מזה בא הנגע בבית, כי הפסולת שבתוך הניצוץ הוא מסריח. וכאן שצוה השם יתברך לא תחיה כל נשמה (דברים כ, טז) משבע עממין רק הניצוץ היה בתוך הבתים. וזהו שפירש רש"י בשורה מפני האוצרות שהטמינו שהם הנצוצות. וזהו בשורה טובה שרומז על שמחה. וזהו עיקר השמחה מעליות הנצוצות: ספר קדושת לוי

ימי הספירה - בשם החי' הרי"מ זי"ע ימי הספירה המה לתקן המדות. והוא שדרך ארץ קדמה לתורה היינו לתקן עצמם בשבועות הללו שיוכלו ליכנס בעצמם ד"ת: שיח שרפי קודש

פרקי אבות - רבי אליעזר אומר עין טובה. הנה על דרך הפשוט הוא שתהא עינו טובה בשל חברו ולא יהיה צר עין. כי זה יהא חי' מצד הכפירה, כי אם יחשוב האדם שהכל מאתו יתברך לא יקנא לשום דבר בשל חברו, כי ה' נתן לו ודאי נכון הוא הדבר. רק אם לא יחשוב זאת, ויחשוב שמהנכון הוא שיהא הכל שלו וכופר במה שהש"י נתן לו, ולזה אמר עין טובה: ספר עבודת ישראל

חיזוק בעבודת ה' - שמעתי בשם הבעש"ט הק' זי"ע זצוקללה"ה על המניעות שיש לו לאדם בתורה ועבודה, משל למלך בשר ודם שעשה לעצמו סביבי חומות שוא ע"י אחיזת עינים וכדומה כדי שלא יוכלו שום אדם לקרב אצלו כי לכל אדם נדמה להם כחומה ממש והי' אדם אחד שהי' בו אהבה וחשק גדול לקרב אל המלך לראותו ודחק עצמו על החומה ומתוך דוחקו בחומה ראה שהוא קרוב למלך, ואז נתודע לו שבאמת חומות שוא המה, כמו כן המניעות שיש לו לאדם שנראה להם כחומה לפסוק בינם לבין אביהם שבשמים אבל באמת הם חומות שוא והבן, [עיין בספר דגל מחנה אפרים הפטרת תבא באריכות דבר זה עיי"ש]: ספר שיח שרפי קודש

לזע"צ כ"ק אדמו"ר ר' יעקב חיים בן כ"ק אדמו"ר ר' ישראל זצוק"ל - אדמו"ר מסטאלין קארלין מנו"כ בדיטרויט ארה"ב - נלב"ע ו' אייר תש"ו - זיעוכ"א

לזע"צ כ"ק אדמו"ר ר' אהרן הכהן בן הרה"צ ר' יצחק מנשה זצוק"ל - אדמו"ר מפינסק קארלין מנו"כ בהר המנוחות ירושלים - נלב"ע כ"ח ניסן תשס"א זיעוכ"א

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025 Tel: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפוי"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מדי אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

במד' זכה אומרים לו אתה קדמת. פי' אז צריך אדם לעורר עצמו בזה שהוא קודם לכל הברואים וכולם תלוין בו. ומה"ט אחור וקדם צרתני כדי להיות האדם כולל מהתחלת הברואים עד אחרון שבהם. לכן בכוחו להטות כל הבריאה אליו ית'. אשא דעי למרחוק ולפועלי א"צ. פי' שהגם שהשגת האדם למעלה מאוד אעפ"כ בפועל וגשמיות הוא במדריגה פחותה טיפה סרוחה. ובי' הבחינות צריך האדם לחברם תמיד: שפת אמת

אשה כי תזריע וכו'. במדרש [רבה יד, א] דרש ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם וכו', אם זוכה הוא קודם לכל לא זכה אומרים לו יתוש קדמך. ונ"ל, דהנה אמרו ז"ל [אבות ד, ה] כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות, כל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות, כי באמת האדם רך וחלוש בטבע יותר מכל בעלי חיים, וכל בעל חי מזונותיו מצוים ואדם צריך יגיעה וטרחה יתירה, א"כ הוא גרוע ומחולל מכל הבריות אשר ברא ה'. אבל יען יש לאדם תכלית אמיתי אשר לזה יחי' ואם יגיע אל תכליתו ונפשו חשקה בתורה א"כ מכובד מכל הבריות, אבל שאר כל הבריות כאין ואפס מבלי תכלית אמיתי. וז"ש כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות, היינו שהוא יותר מכל בריות שבעולם, והמחלל את התורה גופו מחולל מכולם, כי המה בריאים וחזקים יותר ממנו. ולכן כשאין זוכה אומרים לו יתוש קדמך במעלה בענין הבריאה, ואם זוכה הוא קודם לכל שנבראו לשמשו והוא מכובד עליהם וק"ל: ספר כתב סופר

בענין זכירת מרים. קשה אי לפרוש מלה"ר מה בוש הכתוב לפרש הזכירה על לה"ר עצמו. וגם דכתיב אשר עשה ה"א למרים. וידוע שאין הכתוב מיחס דבר רע ח"ו להבורא ית' כי מאתו לא תצא אך טוב. אבל נראה שהיא מתנה שנתן הבורא ית' לבנ"י אשר אין הרע יכול לדבוק בהם לכן הרע יוצא לחוץ ובא הצרעת. וזה נתן הש"י ביצ"מ להיות בנ"י מבוררין לטוב. כמ"ש הרמב"ן ז"ל שענין הנגעים הוא פלא ועדות על בנ"י ע"ש. לכן צריך כ"א לקבל על עצמו זאת שכ"ד רע שנמצא בו ח"ו יצא לחוץ ע"פ משפט הבורא ית' לבנ"י: שפת אמת

פ'מצורע - טהרה - וזהו זאת תהיה תורת המצורע שפירוש מוציא רע שדבר לשון הרע זאת תורתו ביום טהרתו פירוש צריך לטהר עצמו לעשות תשובה בפרהסיא ובגלוי כיום שהוא גלוי מפורסם ואם תאמר שמא יבא לו איזה גדלות מזה כנ"ל לזה אמר והובא אל הכהן תקנתו שילך אצל כהן הוא הצדיק הגדול העובד ד' באמת וזה ימנעהו מכל פניה בראותו מעשה הצדיקים אשר צדקות אהב ואז ישר יחזה פנימו * : ספר נועם אלימלך

במד' מצורע מוציא רע כו'. כי מה שנתן הש"י יצה"ר ג"כ לאדם כמו שהוא בכלל אינו מתנגד לעבודת הש"י כמ"ש בשני יצריך כו'. רק המוציא מן הכלל. ואפשר שהשני צפרים חיות טהורות רומזים על בי' יצרים שכמו שנתנם הש"י הם טהורות כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה כו'. א"כ יש די טהרה תוך האדם ורק שלא יוציא שום דבר משורשו כנ"ל: שפת אמת